

PROFESOR ANDRZEJ ABRAMOWICZ NIE ŻYJE

Abstrakt

Prof. dr hab. Andrzej Abramowicz w latach 1948-1952 studiował na Wydziale Humanistycznym Uniwersytetu Łódzkiego w Katedrze Prehistorii pod kierunkiem prof. dr. hab. Konrada Jażdżewskiego. Specjalizował się w historii kultury średniowiecza i historii badań archeologicznych. Na podstawie kolejnych prac naukowych uzyskiwał stopnie doktora i doktora habilitowanego. W 1974 r. otrzymał tytuł profesora nadzwyczajnego, a w 1982 r. profesora zwyczajnego. Jest autorem 160 publikacji naukowych

Słowa kluczowe: historia wczesnośredniowieczna, badania archeologiczne, kultura i sztuka zdobnicza średniowiecznej Polski, Andrzej Abramowicz

23 października 2011 r. w wieku 85 lat zmarł profesor dr hab. Andrzej Abramowicz, znakomity uczony. Od 1977 r., to jest od założenia Oddziału w Łęczycy, był członkiem Towarzystwa Naukowego Płockiego. W Łęczycy wygłosił wiele odczytów i referatów na sesjach naukowych.

Andrzej Abramowicz urodził się 14 stycznia 1926 r. w Lublinie. Po zakończeniu II wojny światowej zamieszkał wraz z rodziną w Łodzi. Po zdaniu matury rozpoczął studia w Katedrze Prehistorii Uniwersytetu Łódzkiego pod kierunkiem prof. dr. hab. Konrada Jażdżewskiego. Od 1949 r. uczestniczył w pracach Kierownictwa Badań nad Początkami Państwa Polskiego, początkowo jako pracownik Muzeum Prehistorycznego, później Muzeum Archeologicznego w Łodzi a od 1955 r. do 1996 r. pracował w Instytucie Archeologii i Etnologii PAN w Łodzi.

Już w czasie studiów brał czynny udział w wykopaliskach w Lutomierniku i na wczesnośredniowiecznym grodzisku w Tumie pod Łęczycą, a później w Spicymierzu. W 1952 r. obronił pracę magisterską „Sztuka zdobnicza Polski w XII i XIII wieku w świetle badań prowadzonych w Tumie pod Łęczycą” opublikowaną w 1955 r. pod tytułem „Przedmioty ozdobne z grodziska łęczyckiego”. W 1961 r. uzyskał stopień naukowy doktora na podstawie pracy „Sztuka Słowian lechickich w X–XIII wieku i jej stosunek do sztuki romańskiej”, opublikowanej w 1962 r. pod tytułem „Studia nad genezą polskiej kultury artystycznej”. Od 1964 r. przez 15 lat uczestniczył w badaniach wsi opuszczonych we Francji. W 1968 r. habilitował się na podstawie publikacji „Wiek archeologii. Problemy polskiej archeologii XIX–wiecznej”. W 1970 r. otrzymał stanowisko samodzielnego pracownika naukowo-badawczego. W cztery lata później, w 1974 roku, Rada Państwa nadała Andrzejowi Abramowi-

czowi tytuł profesora nadzwyczajnego nauk humanistycznych, a w 1982 r. profesora zwyczajnego nauk humanistycznych. Profesor A. Abramowicz specjalizował się w historii kultury średniowiecza i historii badań archeologicznych. Był autorem ponad 160 prac naukowych, w tym 10 książek i współautorem pięciu. Dwukrotnie, w 1970 r. i w 1982 r., otrzymał nagrodę Sekretarza Naukowego PAN.

Brął udział w międzynarodowych sympozjach i kongresach archeologicznych w Bułgarii, Francji i Danii. Profesor Andrzej Abramowicz od 1978 r. był członkiem Rady Naukowej Instytutu Archeologii i Etnologii Polskiej Akademii Nauk. Uczestniczył w habilitacjach, prowadził przewody doktorskie i pisał książki. Od 1980 r. przestał jeździć na wykopaliska, a zajął się kształceniem młodych naukowców.

Za swoją działalność otrzymał szereg odznaczeń państwowych: Krzyż Oficerski i Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski oraz Srebrny i Złoty Krzyż Zasługi, a także liczne nagrody i odznaczenia naukowe.

W naszej pamięci pozostanie jako znakomity uczony i prawy człowiek

*Maria Sęczkowska
Bolesław Solarski*

PROFESSOR ANDRZEJ ABRAMOWICZ HAS DIED

Summary

Andrzej Abramowicz, born in Lublin in 1926, studied prehistory at the University of Łódź under Professor Dr. Konrad Jazdzewski, took his degree in 1952 and his doctorate in 1961. He became an Associate Professor in 1974, and a Full Professor in 1982. He is the author of over 160 publications dealing mainly with the history of medieval culture and the history of archaeological research.